II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 29 päivänä marraskuuta 2000,
valtiontuesta, jota Italia aikoo myöntää viidelle EHTY:n teräsyritykselle

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 3933)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/323/EHTY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 4 artiklan c alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan yhdessä pöytäkirjan N:o 14 kanssa,

ottaa huomioon yhteisön säännöistä valtion tuesta terästeollisuudelle 18 päivänä joulukuuta 1996 tehdyn komission päätöksen N:o 2496/96/EHTY [1] (jäljempänä 'terästukisäännöt'),

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa [2] ja ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I **Menettely**

(1) Italia ilmoitti komissiolle 27 päivänä syyskuuta 1999 päivätyllä kirjeellä EHTY:n teräsyritysten hyväksi suunnitelluista viidestä tukihankkeesta, jotka liittyivät kyseisten yritysten vuosina 1986—1994 toteuttamiin energiansäästöinvestointeihin. Italia toimitti komissiolle lisätietoja 23 päivänä marraskuuta 1999 päivätyllä kirjeellä, joka saapui komissioon 20 päivänä tammikuuta 2000.

(2) Komissio ilmoitti Italialle 13 päivänä maaliskuuta 2000 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa tämän tuen osalta terästukisääntöjen 6 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu menettely.

(3) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* [3]. Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa kyseisestä tuesta.

(4) Yhdistyneen kuningaskunnan teräsalan järjestö (UK Steel Association) ja Yhdistyneen kuningaskunnan pysyvä edustusto Euroopan unionissa ovat toimittaneet komissiolle huomautuksensa. Huomautukset on toimitettu Italialle, jota pyydettiin antamaan niihin vastauksensa. Italia lähetti omat huomautuksensa 6 päivänä syyskuuta 2000 päivätyllä kirjeellä.

II **Yksityiskohtainen kuvaus tuesta**

(5) Tuki koskee viiden EHTY:n soveltamisalaan kuuluvan teräsyrityksen vuosina 1986—1994 tekemiä investointeja. Viiteen tukisuunnitelmaan sisältyvät investoinnit voidaan esittää lyhyesti seuraavasti:

5.1 *Acciaierie e Ferriere Leali SpA* — Investoinnit koskevat nykyisen polttoöljyllä toimian toistokuumennus- ja normalisointiuunin korvaamista uudella kaasukäyttöisellä uunilla, jonka palamiskammiossa on säteilykatto, jossa on refraktorinen eristys ja joka esilämmittää palamiseen tarvittavan ilman höyryistä kerätyllä lämmöllä. Investoinnin kokonaiskustannukset ovat 1,44 miljardia Italian liiraa (0,745 miljoonaa euroa), ja tukea on ehdotettu myönnettävän 273 miljoonaa Italian liiraa (0,141 miljoonaa euroa). Tuki-intensiteetti on näin ollen 19 prosenttia. Investoinnit on toteutettu vuonna 1986, ja yritys on tehnyt tukihakemuksen vuonna 1992.

[1] EYVL L 338, 28.12.1996, s. 42.
[2] EYVL C 148, 27.5.2000, s. 10.
[3] Katso alaviite 2.

5.2 *Acciaierie e Ferriere Beltrame, Vicenza SpA* — Investoinnit koskevat uuden jatkuvavalulaitoksen toteuttamista, joka täydentää nykyistä, yhtymän muille tuotantolaitoksille toimitettavien puolivalmisteiden valmistukseen jäävää jatkuvavalulaitosta. Uusi jatkuvavalulaitos on suunniteltu ja rakennettu siten, että valssaamojen toistokuumennusuuneissa tuotettujen puolivalmisteiden suora panostus on mahdollista. Lisäksi voidaan tuottaa laajalaippapalkkien laminointiin erityisprofiileja aiempaa paremmalla saannolla. Investoinnin kokonaiskustannukset ovat 10,23 miljardia Italian liiraa (5,3 miljoonaa euroa), ja tukea on ehdotettu myönnettävän 1,8 miljardia Italian liiraa (0,93 miljoonaa euroa). Tuki-intensiteetti on näin ollen 18 prosenttia. Investoinnit on toteutettu vuonna 1991, ja yritys on tehnyt tukihakemuksen vuonna 1992.

5.3 *Acciaierie e Ferriere Beltrame, S. Giorgio Nogaro SpA* — Investoinnit koskevat polttoöljyllä toimivan toistokuumennusuunin korvaamista uudella kaasukäyttöisellä uunilla, jossa koksin panostus tapahtuu sivulta ja joka kuumentaa palamiseen tarvittavan ilman 400—450 asteeseen höyryistä kerätyllä lämmöllä. Investoinnit sisältävät harkkovalssaimen uusia lisälaitteita, kuten kiinteän ja edestakaisin liikkuvan valssipöydän ja syöttökuljettimen. Kokonaiskustannukset ovat 2,3 miljardia Italian liiraa (1,2 miljoonaa euroa), ja tukea on ehdotettu myönnettävän 450 miljoonaa Italian liiraa (0,23 miljoonaa euroa). Tuki-intensiteetti on näin ollen 20 prosenttia. Investoinnit on toteutettu vuonna 1989, ja yritys on tehnyt tukihakemuksen vuonna 1992.

5.4 *Lucchini, Mura SpA* — Investoinnit koskevat kahden polttoöljyllä toimivan uunin korvaamista uudella kaasukäyttöisellä uunilla, jossa on lämpösäteilypoltin sekä tehokas automaatio ja ohjaus. Uuni kuumentaa palamiseen tarvittavan ilman höyryistä kerätyllä lämmöllä erittäin kuumaksi, ja sen lämmöneristyksessä on käytetty keraamisia kuituja. Investoinnin kokonaiskustannukset ovat 5,5 miljardia Italian liiraa (2,8 miljoonaa euroa), ja tukea on ehdotettu myönnettävän 0,93 miljardia Italian liiraa (0,48 miljoonaa euroa). Tuki-intensiteetti on näin ollen 17 prosenttia. Investoinnit on toteutettu vuonna 1990, ja yritys on tehnyt tukihakemuksen vuonna 1991.

5.5 *Lucchini, Lovere SpA* — Investoinnit koskevat valukappaleiden toistokuumennukseen tarkoitettujen polttoöljyllä toimivien uunien muuttamista kaasukäyttöisiksi uuneiksi. Lisäksi uudistetaan uunien säätö- ja ohjauslaitteet, asennetaan lämpöeristetyt kuvut kuumien valukappaleiden kuljetukseen ja muutetaan sähköuunin kippi- ja kuonanpoistojärjestelmää. Inerttikaasun syöttö tyhjiövalusankoon, valanteen jatkuva mittausjärjestelmä ja hiomisen viimeistely automatisoidaan. Investoinnin kokonaiskustannukset ovat 0,8 miljardia Italian liiraa (0,41 miljoonaa euroa), ja tukea on ehdotettu myönnettävän 0,1 miljardia Italian liiraa (0,1 miljoonaa euroa). Tuki-intensiteetti on näin ollen 23 prosenttia. Investoinnit on toteutettu vuonna 1994, ja yritys on tehnyt tukihakemuksen vuonna 1992.

(6) Kyseisen tuen kansallinen oikeusperusta on laki nro 10/1991, joka koskee kansallisen energiasuunnitelman täytäntöönpanoa energian järkevän käytön osalta.

III **Asianomaisten huomautukset**

(7) UK Steel Association ja Yhdistyneen kuningaskunnan edustusto Euroopan unionissa ovat lähettäneet komissiolle huomautuksensa, joissa ne vahvistavat, että Italian viranomaisten suunnittelema tuki on terästukisäännöissä esitettyjen ympäristönsuojelutukisääntöjen vastaista. Huomautusten mukaan investoinnit kohdistuvat uusiin tuotantolaitoksiin, mikä on ristiriidassa yhteisön lainsäädännön kanssa, ja laitteiden korvaaminen on toteutettu taloudellisin eikä ympäristönsuojelullisin perustein. UK Steel Association toteaa lisäksi, että Beltrame on asentanut jatkuvavalulaitteet entisten jatkuvavalulaitteiden rinnalle, jolloin toimenpiteellä on lisätty tuotantokapasiteettia, mikä on yhteisön ympäristönsuojelutukisääntöjen vastaista.

IV **Italian huomautukset**

(8) Huomautuksissaan Italia kiistää asiat, jotka komissio esitti menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä. Italian viranomaisten huomautukset on esitetty lyhyesti seuraavassa:

8.1 Tuen arvioinnissa käytetyn oikeusperustan osalta Italian viranomaiset pyytävät, ettei komissio perustaisi arviointiaan ainoastaan voimassa olevaan lainsäädäntöön, vaan ottaisi huomioon myös tulkinnalliset seikat sekä päätöksen tekohetkellä käytettävissään olevat tiedot.

8.2 Toteutettujen investointien, niiden ominaispiirteiden sekä niistä saatavien energiansäästöjen ansiosta hiilidioksidipäästöt ja muut ilmakehää saastuttavat päästöt (rikin ja typen oksidit, hiukkaspäästöt) vähenevät homattavasti. Italian viranomaiset kiistävät olettamuksen, jonka mukaan ne eivät olisi pystyneet osoittamaan, ettei investointeja ollut toteutettu yleisinvestointeina. Lisäksi ne kiistävät, että taloudelliset tekijät olisivat olleet ympäristötekijöitä tärkeämpiä motiiveita investointien toteuttamiseen. Italian viranomaisten mukaan teollisuusministeriö on riippumattomien asiantuntijoiden avulla vahvistanut investointien ympäristönsuojelutavoitteen ensisijaisuuden jo tukihakemusten tutkintavaiheessa. Kyseessä eivät ole taloudellisista syistä toteutetut yleisinvestoinnit, mitä todistaa lisäksi se, että kaikissa kyseessä olevissa viidessä tapauksessa vuosittaisten tuotantokustannusten alenemisesta investoinneille saatu tuotto on tuolloin sovellettua korkotasoa alhaisempi.

8.3 Italian viranomaiset vastaavat komission näkemykseen, jonka mukaan mikään kyseessä olevista yrityksistä ei voinut oikeutetusti odottaa saavansa tukea, että tukihakemusten tekohetkellä voimassa olleiden terästukisääntöjen (vuoden 1989 ja vuoden 1991 terästukisääntöjen) mukaan ympäristönsuojelutuet olivat sallittuja. Laissa nro 10/1991, joka koskee kansallisen energiasuunnitelman täytäntöönpanosäädöksiä energian järkevän käytön osalta, ja nimenomaan sen 1 §:ssä, säädetään energiankäytön ympäristöystävällisyyden parantamisesta. Tämän vuoksi Italian viranomaiset päättelivät, että asianomaiset yritykset saattoivat tuolloin oikeutetusti odottaa saavansa hakemansa tuet sen perusteella, että investoinnit oli tarkoitettu ympäristönsuojeluun. Se, että kunkin viiden hankkeen kohdalla investoinneista vuosittaisten tuotantokustannusten alenemisena saatu tuotto oli alhaisempi kuin tuolloin sovellettu korkotaso, osoittaa Italian viranomaisten mukaan selvästi tuen "välttämättömyyden" ja sen, että investoinnit olivat ympäristönsuojeluinvestointeja.

8.4 Yritykset esittivät (vuosina 1986—1994 toteutettuihin) investointeihin liittyvät tukihakemuksensa vuosina 1991—1992 komission 31 päivänä heinäkuuta 1991 hyväksymän lain nro 10/1991 21 §:n nojalla. Kyseisessä pykälässä säädetään, että aiempien lakien nojalla tehdyt tukihakemukset ovat hyväksyttäviä sillä edellytyksellä, ettei tukea ole vielä myönnetty tai evätty. Kyseessä olevasta tuesta ilmoitettiin vasta vuonna 1991, monimutkaisten täytäntöönpanosäännösten ja myöhemmin toteutettujen lainsäädäntömuutosten vuoksi.

8.5 Komission epäilyihin mahdollisista väärinkäytöksistä siinä tapauksessa, että tuki hyväksytään ja myönnetään, Italian viranomaiset vastaavat, että yritykset suunnittelevat kyseiset investoinnit olettaen saavansa hakemansa tuen kohtuullisen ajan kuluessa. Koska ne eivät ole vielä saaneet tukea, yksittäisiä investointeja koskevat tilit ovat edelleen alijäämäisiä kyseessä olevien määrien verran, ja tilanne korjaantuu vain, jos tuki myönnetään. Näin ollen tuki käytetään siihen tarkoitukseen, johon se hyväksytään.

8.6 Komissio on esittänyt, että mikäli ilmoitettuja tukia arvioidaan terästukisääntöjen nojalla, niiden yhdenmukaisuus yhteisön säädösten kanssa olisi erittäin kyseenalaista. Tähän Italian viranomaiset ovat vastanneet seuraavaa:

8.6.1 Viranomaiset pitävät investointien poistokustannusten sisällyttämistä tuotantokustannuksiin liittyvien etujen laskelmaan tavanomaisena kirjanpitokäytäntönä. Koska poistokustannukset ovat tavanomainen osa tuotantokustannuksia, viranomaiset katsovat, että ne on ilman muuta otettava huomioon.

8.6.2 Italian viranomaiset kertovat käyttäneensä Italiassa voimassa olevien sääntöjen mukaisesti laskettua vuosipoistoa määritellessään aikaa, jolta kustannushyöty on laskettava. Kyseessä olevien viiden investointihankkeen osalta laissa säädettyjen kertoimien avulla voidaan laskea aika, jolloin hyötyä saadaan alentuneina tuotantokustannuksina, eli neljän hankkeen osalta 100/15 = 6,67 vuotta ja yhden hankkeen osalta 100/17,5 = 5,71 vuotta.

(9) Italian viranomaiset vastaavat kolmansien toimittamiin huomautuksiin, että kaikissa viidessä hankkeessa oli kyse energiasäästöä varten toteutetusta tuotantolinjojen osien vaihtamisesta tai asentamisesta (joiden seurauksena ympäristönsuojelun tasoa voitiin parantaa), ei uusista laitteista. Nämä olivat välttämättömiä, jotta voitiin välttää tuotantolinjojen pitkät seisokit (ja niistä aiheutuva kiinteiden kustannusten kohoaminen), jotka olisivat olleet väistämättömiä, mikäli olemassa oleviin laitteisiin olisi tehty muutoksia energiansäästöedellytysten noudattamiseksi. Väitteisiin, että Beltramen tuotantolaitoksille olisi syntynyt lisäkapasiteettia, Italia vastaa, ettei yrityksen tuotantokapasiteetti ole kasvanut, sillä kokonaiskapasiteetti riippuu kolmesta valssaamosta, jotka ovat järjestelmän pullonkaula.

V **Arviointi tuesta**

Oikeusperusta

(10) Terästukisäännöt ovat kaikkien sellaisten teräsyrityksille myönnettyjen tukien arvioinnin oikeusperustana, jotka on ilmoitettu komissiolle tammikuun 1997 ja joulukuun 2001 välisenä aikana. Terästukisääntöjen 3 artiklassa säädetään teräsyritysten mahdollisuudesta saada tukea investointeihin, joilla edistetään ympäristönsuojelua. Asiaa koskevista säännöistä ja edellytyksistä on säädetty terästukisäännöissä ja ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa [4] (jäljempänä 'ympäristönsuojelutuen suuntaviivat').

[4] EYVL C 72, 10.3.1994, s. 3.

(11) Sekä terästukisäännöissä että ympäristönsuojelutuen suuntaviivoissa todetaan, että tukea voidaan myöntää ainoastaan silloin, kun se on välttämätöntä ympäristönsuojelun edistämiseksi. Tietylle yritykselle ympäristönsuojeluun myönnetyillä investointituilla on kannustettava kyseistä yritystä toteuttamaan ympäristönsuojeluinvestointeja. Säännöissä mainitaan kaksi tilannetta. Ensimmäisessä yritystä ei lailla velvoiteta toteuttamaan investointeja (voimassa olevien vähimmäisnormien ylittäminen), mutta se toteuttaa investoinnit, koska se voi saada siihen taloudellista tukea. Toisessa tapauksessa investoinnit ovat välttämättömiä uuden lainsäädännön voimaantulon vuoksi. Tällöin tuella kannustetaan yrityksiä toteuttamaan investoinnit viipymättä. Jälkimmäisestä tilanteesta ympäristönsuojelutuen suuntaviivoissa todetaan, että "tukea voidaan myöntää ainoastaan rajoitetuksi ajaksi" ([5]).

(12) Ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen mukaan tuet, jotka näyttävät olevan suunnattu ympäristönsuojeluun, mutta jotka todellisuudessa on tarkoitettu yleisinvestointeihin, eivät kuulu kyseisten suuntaviivojen soveltamisalaan. Tukikelpoiset kustannukset on rajattava tiukasti niihin lisäinvestointikustannuksiin, jotka ovat välttämättömiä ympäristönsuojelutavoitteiden saavuttamiseksi.

(13) Terästukisääntöjen liitteessä mainitaan, että kun kyseessä on tuki yritysten rohkaisemiseksi parantamaan merkittävästi ympäristönsuojelua, investoijan on osoitettava, että tiukemmista normeista on tehty selvä päätös, minkä vuoksi lisäinvestointi oli tarpeen, toisin sanoen, että oli olemassa kustannuksiltaan halvempi ratkaisu, joka olisi täyttänyt uudet ympäristönormit. Terästukisäännöissä taas mainitaan, että jos tuotantokustannukset pienenevät tämän merkittävästi korkeamman ympäristönsuojelun tason ansiosta, saatu etu vähennetään tuesta.

Italian viranomaisten esittämien huomautusten tarkastelu

(14) Koska tuki siis kuuluu terästukisääntöjen 3 artiklan soveltamisalaan, sillä on toisaalta oltava kannustava vaikutus toteutettavien investointien kannalta ja toisaalta investoinneilla on parannettava ympäristönsuojelun tasoa.

(15) Tässä tapauksessa investoinnit on toteutettu ja tukihakemukset on tehty vuosien 1985, 1989 ja 1991 terästukisääntöjen ([6]) perusteella. Niissä ympäristönsuojelutuiksi katsotaan ainoastaan investoinnit, jotka on toteutettu uusien pakollisten ympäristönormien noudattamiseksi. Italia ei ole maininnut, että yritykset olisivat toteuttaneet investoinnit tämän vuoksi. Vaikka yritykset olivat tietoisia siitä, etteivät ne sovellettavan lainsäädännön mukaan ehkä saisi hakemaansa tukea, ne ovat kuitenkin toteuttaneet mainitut investoinnit. Tuen saaminen ei siis ollut määräävä tekijä niiden päätöksenteossa.

(16) Italian viranomaiset huomauttavat kuitenkin, että kyseiset yritykset saattoivat oikeutetusti odottaa saavansa hakemansa tuet, sillä tuolloin voimassa olleissa terästukisäännöissä (sekä laissa nro 10/1991) sallittiin ympäristönsuojelutuet. Voidaan kuitenkin todeta, ettei ole oikeutettua perustaa odotuksia ympäristönsuojelutuet sallivan lain yleisperiaatteelle, kun sovellettavissa erityissäädöksissä säädetään selvästi niistä olosuhteista, joissa tuen myöntäminen on sallittua, ja etenkin, kun kyseiset säädökset eivät koske nyt toteutettuja investointeja.

(17) Italian viranomaisten mielestä yritysten oli oikeutettua odottaa saavansa tukea, koska tukihakemukset esitettiin myöhässä ja koska Italian viranomaiset tekivät komissiolle toimenpidettä koskevan ilmoituksen myöhässä. On vaikea ymmärtää, miten nämä myöhästymiset voisivat oikeuttaa sellaiset odotukset, joita ei olisi ollut ilman näitä myöhästymisiä. Yritykset eivät voi väittää, että ne olisivat päättäneet toteuttaa vuosien 1986—1994 investoinnit ja että ne voisivat oikeutetusti odottaa saavansa tukea, ei suinkaan tuolloin voimassa olleiden säädösten perusteella, vaan 5—13 vuotta myöhemmin voimaan tulleiden säädösten perusteella. Vain siinä tapauksessa, että aiempia säädöksiä voitaisiin soveltaa nyt tehtyihin ilmoituksiin, voitaisiin todeta, oliko perusteltua ilmoittaa tuesta myöhässä. Kuten Italian viranomaiset ovatkin myöntäneet, vuonna 1999 tehtyä tuki-ilmoitusta voidaan arvioida ainoastaan nyt voimassa olevien terästukisääntöjen nojalla.

(18) Italia toteaa lisäksi, että kaikki viisi yritystä ovat antaneet yksittäisiä investointeja koskevat tilit, jotka ovat yhä alijäämäisiä kyseessä olevien määrien verran; tilit on määrä päättää vasta sitten, kun tukia koskeva päätös on tehty. Italian viranomaisten mukaan tämä todistaa, että jos tuki nyt myönnetään, se käytetään siihen tarkoitukseen, johon hyväksyntä on saatu. Ympäristönsuojelutukien tarkoitus on kannustaa terästeollisuusyrityksiä parantamaan ympäristönsuojeluaan voimassaolevaa lainsäädäntöä korkeammalle tasolle tai soveltamaan uusia ympäristönormeja edellytettyä nopeammin. Se, että yrityksillä on haettuja tukia koskevat avoimet tilit vuosilta 1986—1994, ei ole todistus tästä kannustavasta vaikutuksesta, vaan kyseessä on pelkkä kirjanpitotekninen seikka.

([5]) Ympäristönsuojeluun myönnettävää valtiontukea koskevat yhteisön suuntaviivat, 3.2.3.A kohdan ensimmäinen kappale.
([6]) EYVL L 340, 18.12.1985, s. 1; EYVL L 38, 10.2.1989, s. 8; EYVL L 362, 31.12.1991, s. 57.

(19) Kuten edellä on osoitettu, kyseinen tuki ei ollut yrityksille välttämätön investointien toteuttamiseksi eikä sillä ole kannustavaa vaikutusta, minkä vuoksi tukihankkeet eivät kuulu terästukisääntöjen soveltamisalaan. Toinen edellytys terästukisääntöjen soveltamisalaan kuulumiselle on, että investoinnit on toteutettu ympäristönsuojelun tason parantamiseksi huomattavasti voimassa olevia normeja korkeammalle tasolle. Italia ei ole osoittanut, että investoija olisi päättänyt parantaa ympäristönsuojeluaan voimassaolevia normeja korkeammalle tasolle. Komissiolle ei ole toimitettu tietoja päästörajoista, jotka investoinneilla olisi alitettu, eikä sille ole ilmoitettu, mille tasolle päästöjä olisi vähennetty. Ainoa ilmoitettu tavoite oli energiankulutuksen alentaminen, jonka seurauksena myös saastumista voidaan vähentää.

(20) Lisäksi Italian viranomaiset vahvistavat, että investoinnit on toteutettu ympäristönsuojelusyistä, ja että tuki on välttämätöntä, sillä vuosittaisten tuotantokustannusten alenemisesta investoinneille saatu tuotto oli alhaisempi kuin tuolloin sovellettu korkotaso. Riippumatta laskelman tarkkuudesta (jota komissio epäilee), investoinnin syitä tai tuen kannustavaa vaikutusta ei voida määritellä sillä, rahoittaako investointi itse itsensä poistokauden aikana.

(21) Lisäksi Italia kiistää menettelyn aloittamista koskevassa komission päätöksessä esitetyn näkemyksen, jonka mukaan tuki ei täytä terästukisäännöissä ympäristönsuojelutuen hyväksynnälle esitettyjä edellytyksiä. Komissio ei kuitenkaan voi hyväksyä Italian viranomaisten esittämiä väittämiä: vaikka todettaisiin, että investoinnit on toteutettu ympäristönsuojelusyistä ja että tuki on ollut välttämätöntä, toimenpiteet eivät ole yhteisön sääntöjen mukaisia.

21.1 Italian viranomaiset toteavat, että investoinnista saatava kustannushyöty on laskettu tuotantokustannuksia koskevia tavanomaisia kirjanpitosääntöjä noudattaen. Komissio ei vastusta yrityksen tuotantokustannusten tavanomaisten erien laskemista, mutta se ei voi hyväksyä, että investoinnin poistokustannukset otetaan mukaan laskettaessa yrityksen kyseisestä investoinnista saamaa tuottoa. Kuten menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä on mainittu, käytännössä tämä vastaa tilannetta, jossa samat investointikustannukset otetaan laskelmissa huomioon kahteen kertaan; näin kyseinen investointi on kaikissa tapauksissa osana kustannuksia tukikelpoinen. Tavoitteena on sitä vastoin varmistaa, ettei yritys käytä tuettuja ympäristönsuojeluinvestointeja omaksi hyväkseen.

21.2 Italia mainitsee myös ajan, jona yritys voi vähentää saavuttamansa kustannussäästöt. Komissio ei ole vakuuttunut siitä, että Italian viranomaisten tässä tapauksessa soveltaman poistokauden perusteella olisi mahdollista sulkea pois taloudellisten etujen saaminen. Italia ei ole esittänyt tätä koskevia todisteita, vaan perustelee poistokauden kestoa ainoastaan sillä, että katsoo sen olevan lain mukainen. Terästukisääntöjen mukaan kaikki yrityksen saamat edut on vähennettävä. Komission mukaan tämä voidaan tehdä ainoastaan ottamalla huomioon laitoksen käyttöikä, ja tässä tapauksessa poistokautta ei voida käyttää laitoksen käyttöiän sijaan. Mikäli näin tehtäisiin, laitos olisi jo nyt suurelta osin vanhentunut.

(22) Komissio toteaa, etteivät Italian viranomaiset kiistä vastauksessaan muun muassa UK Steel Associationin esittämää väitettä, jonka mukaan toimenpiteellä lisätään laitoksen tuotantokapasiteettia. Italia katsoo kuitenkin, että merkityksellistä on ainoastaan yrityksen kokonaistuotantokapasiteetti, jota puolestaan rajaa valssaamon muuttumattomana säilyvä kapasiteetti. Ympäristönsuojelutuen suuntaviivoissa ja terästukisäännöissä ei viitata yrityksen kokonaistuotantokapasiteettiin, vaan ainoastaan korvattavaan tai asennettavaan laitokseen. Jos uuden laitoksen tuotantokapasiteetti on aiempaa suurempi, tukikelpoiset investontikustannukset olisi määriteltävä pelkästään laitoksen alkuperäisen kapasiteetin perusteella.

Ilmoitetun tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille

(23) Kuten edellä on osoitettu, Italia ei ole toimittanut menettelyn kuluessa uusia tietoja, joiden perusteella komissio muuttaisi arviointia, jonka se on tehnyt ilmoitetusta tuesta menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä. Tuki ei kuulu terästukisääntöjen soveltamisalaan.

(24) Vaikka tukea arvioitaisiin terästukisääntöjen perusteella, todettakoon, että jos oletetaan investointien olleen tukikelpoisia, Italia ei kuitenkaan ole osoittanut terästukisäännöissä eikä etenkään sen liitteessä esitettyjen edellytysten täyttyvän.

(25) Viidelle terästeollisuusyritykselle myönnetty tuki, josta Italia on ilmoittanut, ei näin ollen sovellu yhteismarkkinoille,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Yhteensä 3,6 miljardin Italian liiran (1,9 miljoonan euron) valtiontuki, jota Italia aikoo myöntää terästeollisuusyrityksille Acciaierie e Ferriere Leali SpA, Acciaierie e Ferriere Beltrame, Vicenza SpA, Acciaierie e Ferriere Beltrame, S. Giorgio Nogaro SpA, Lucchini, Mura SpA ja Lucchini, Lovere SpA niiden vuosina 1989—1994 toteuttamia energiansäästöinvestointeja varten, ei sovellu yhteismarkkinoille.

Näin ollen tukea ei saa myöntää.

2 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 2000.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen